Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XIII. Wydana i rozesłana dnia 25 maja 1916.

Nr. 53.

Ustawa

z dnia 6. lipca 1914. o uzupełnieniu ksiąg gruntowych przez wpisanie dobra publicznego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Zmieniając częściowo §§ 2, 9. i 37. ustawy z 20. marca 1874. r. dz. u. kr. Nr. 29. postanawia się:

§ 1.

Nieruchomości, będące dobrem publicznem (§ 287 u. c.), należy na wniosek wpisać do księgi gruntowej.

Do postawienia wniosku uprawnionym jest organ publiczny, powołany do zarządu nieruchomością, jak również każdy, komu na danym gruncie służy prawo prywatne, które może być wpisane do księgi gruntowej (§ 9. ustawy o księgach gruntowych).

§ 2.

Na karcie własności należy na pierwszem miejscu uwidocznić przymiot gruntu jako dobra publicznego.

Wpis prawa własności może być zaniechanym. Należy jednak to prawo wpisać na wniosek właściciela.

§ 3.

Do przyjęcia do księgi gruntowej łożyska wód publicznych i wpisu jego prawa własności, jak również do wpisania praw prywatnych na wodach, stanowiących dobro publiczne, wymaganem jest przyzwolenie politycznej władzy krajowej.

O przyzwolenie ma się postarać wnioskodawca i wykazać je sądowi.

§ 4.

Koszta udziału stron i ich zastępców w dochodzeniach i rozprawach, jak również koszta doręczenia ponoszą dotyczące strony.

Wszelkie inne koszta dochodzeń i rozpraw łącznie z kosztami edyktów ponosi wnioskodawca.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Franciszek Józef m. p.

Stürgkh m. p. **Hochenburger** m. p.

Nr. 54.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. kwietnia 1916. LW. 71.886 w przedmiocie zezwolenia gminie Radłów powiat Brzesko na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Radłów pobierać do końca r. 1916. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 (cztery) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 4 (cztery) K,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 3 (trzy) K,

3) od jednego hektolitra piwa po 1 (jednej) K, 60 h,

4) od jednego hektolitra miodu po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Radłów.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 55.

Rozporządzenie.

Wydziału krajowego z dnia 3. maja 1916. LW. 72.744. w przedmiocie zezwolenia gminie Skole powiat Skole na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Skole pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem

Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujace opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku przez czas do końca r. 1919. w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K,

3) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 20 (dwadzieścia) K,

II. od piwa przez czas do końca roku 1919. a to:

1) w czasie do końca roku 1917. w wysokości 3 (trzy) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie sumy wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków,

2) w czasie od 1. stycznia 1918. do końca roku 1919. w wysokości 2 (dwie) K, od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Skole.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. maja 1916. LW. 73.043. w przedmiocie zezwolenia gminie Mszana dolna powiat Limanowa na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Mszana dolna pobierać do końca roku 1918. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 (ośm) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 (ośm) K,

2) od jednego hektolitra rumu, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 3 (trzy) K,

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Mszana dolna.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 57.

Obwieszczenie

c. k. galic. Namiestnictwa z dnia 10. maja 1916. L. 95.203. w sprawie zmiany nazwy gminy Łączki, powiatu Strzyżów, na »Łączki Jagiellońskie«.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości i c. k. Ministerstwem skarbu zezwoliło reskryptem z dnia 21. kwietnia 1916. L. 8.993/914 wskutek prośby gminy Łączki, powiatu politycznego Strzyżów, na zmianę jej nazwy na »Łączki Jagiellońskie«.

Ta zmiana nazwy wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916.

Biała, dnia 10. maja 1916.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 58.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 12. maja 1916. L. 20.002/pr. ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą

uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie czortkowskim w r. 1911.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911. dodatki powiatowe w wysokości 49% (czterdzieści dziewięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 59.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 11. maja 1916. L. 20005/pr ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim w roku 1912.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1912 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 51% (pięćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 60.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 11. maja 1916. L. 20004/pr ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim w roku 1913.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanymch z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 61.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 11. maja 1916. L. 20003/pr ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim w roku 1914.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 62.

Rozporządzenie.

Wydziału krajowego z dnia 5. maja 1916. LW. 73.241. w przedmiocie zezwolenia gminie Ujście solne powiat Bochnia na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Ujście solne pobierać do końca roku 1917. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu, po 16 (szesnaście) K;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4) od jednego hektolitra miodu po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Ujście solne.

Marszałek krajowy:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 63.

Rozporządzenie.

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 17. maja 1916. L. 14633/ZAO, którem uzupełnia się postanowienia rozporządzenia z dnia 31. marca 1916. Dz. u. kr. Nr. 33. dotyczącego zaprowadzenia urzędowych kart dla kontroli spożycia cukru.

Na podstawie § 1. rozporządzenia Ministra handlu z dnia 7. maja 1916. Dz. p. p. Nr. 132. zarządzam co następuje:

§. 1.

Ustanowioną w §. 1. rozporządzenia z dnia 31. marca 1916. Dz. u. kr. Nr. 33. czterotygodniową ilość spożycia cukru opodatkowanego podwyższa się:

a) dla osób, które w przędsiębiorstwach względnie gałęziach przedsiębiorstw pozostających w nieprzerwanym ruchu, zajęci są jako robotnicy przemysłowi,

b) dla robotników górniczych, chociażby nawet zajęci byli wyłącznie na powierzchni, tudzież dla robotników hutniczych,

c) dla personalu kolejowego i pocztowego jeżdżącego i pełniącego wedle turnusu służbę nocną, dalej dla stabilizowanych i niestabilizowanych robotników, zajętych w warsztatach kolejowych, o ile chodzi o przedsiębiorstwa względnie gałęzie przedsiębiorstw, pozostające w nieprzerwanym ruchu,

d) dla robotników lasowych, których natura ich pracy, zmusza do pozostawania poza miejscem ich stałego pobytu dłużej jak jeden dzień na $1^5/_8$ kilograma.

Ta podwyższona racya spożycia cukru przysługuje tylko odnośnym osobom a nie także członkom ich gospodarstwa domowego.

§ 2.

Polityczna Władza powiatowa upoważnia się w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących do czasowego podwyższenia czterotygodniowej racyi spożycia cukru co najwyżej do $1^5/_8$ kilograma osobom chorym i wymagającym kuracyi, o których dyecie rozstrzygają szczególne względy i stosunki a które nie pozostają w całości na wikcie zakładów (§ 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca

1916. Dz. p. p. Nr. 61.) a to za wniesieniem prośby potwierdzonej przez lekarza. W świadectwie lekarskiem, którego zbadanie przez lekarza urzędowego może być każdej chwili zarządzone przez polityczne Władze powiatowe, winien być zapodany rodzaj choroby, niezbędna ilość spożycia cukru w granicach ustalonego najwyższego wymiaru tudzież czas, na przeciąg którego wedle opinii lekarza wskazaną jest ze względów dyetetycznych zwiększona konsumcya cukru.

§ 3.

Dodatkową ilość cukru, wolno sprzedawcom wydawać konsumentom tylko za okazaniem ważnej dodatkowej karty dla kontroli spożycia cukru i za odłączeniem odcinków karty w ilości odpowiadającej żądanej ilości cukru.

Dodatkowe karty cukrowe wydawane będą z urzędu, są one ważne dla jednej osoby i na wymieniony na karcie czas czterotygodniowy i zawierają odpowiadającą podwyższonej ilości spożycia cukru ilość odcinków, opiewających każdy na $^1/_8$ kg. cukru.

Dodatkowe karty dla kontroli spożycia cukru są nieprzenośne.

Pobór dodatkowych kart dla kontroli spożycia cukru winien się odbywać wedle postanowień § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. maja 1916. Dz. p. p. Nr. 132.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 11-go czerwca 1916.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 64.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 18. maja 1916. L. 14.961/ZAO. w sprawie podawania cukru do napojów i potraw w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich tudzież w cukierniach.

W wykonaniu rozporządzenia Ministra handlu z dnia 4. marca 1916. Dz. p. p. Nr. 61. zarządzam, co następuje:

§ 1.

W przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich (gospodach, kawiarniach, kantynach, barach i t. p.) tudzież w cukierniach wolno podawać

jako dodatek do napojów i potraw dla jednej osoby najwyżej trzy kawałki cukru w zwyczajnej formie kostkowej, lub w formie innej, ale zawsze tylko w ilości nieprzekraczającej wagi trzech normalnych kostek cukru.

Ta najwyższa ilość może być podwyższoną najwyżej do pięciu kawałków tylko przy napojach, które podaje się w tak zwanych porcyach.

§ 2.

W wymienionych w § 1. przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich zakazuje się stawiania naczyń z cukrem na stolikach, tudzież podawania cukru gościom w naczyniach do dowolnego wyboru.

§ 3.

Przedsiębiorcy gospodnio-szynkarscy wszelkiego rodzaju (§ 1.) winni odpis niniejszego rozporządzenia wywiesić w swych lokalach sprzedaży i lokalach przedsiębiorstwa na miejscu dla każdego widocznem.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą, o ile działanie nie podlega surowszej karze, przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną do 2.000 K lub karą aresztu do trzech miesięcy, przy zachodzących okolicznościach obciążających jednak karą pieniężną aż do 5.000 K lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

W razie skazania może być także orzeczona utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi natychmiast w życie.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA i SPÓŁKI.